

KAŠPERSKOHORSKÝ ZPRAVODAJ

Měsíčník pro obyvatele Kašperských Hor a okolí

Ročník 18, číslo 5, rok 2020

Novinky z hradu Kašperk

Co se děje na hradě, když je pro veřejnost zavřený.

Noční hrad Kašperk (Foto: Martin Schuster)

Navzdory znepřístupnění památek veřejnosti, hrad Kašperk neodpočívá a práce neustávají. Naopak se vytrvale připravujeme na letošní sezonu a využíváme zplna nouzového stavu a karantény k údržbě, opravám, renovacím a úklidu. Kvůli neustálým posunům termínů a vrtkavým rozhodnutím vlády bych nerad v květnovém Zpravodaji uváděl neaktuální termín otevření hradu veřejnosti. Dozvíte se jej z plakátů, webových stránek a sociálních sítí.

Do první poloviny letošního března, než byla nařízena omezení pohybu osob, byla mimo sezonu hojně využívána možnost zimních rezervačních prohlídek pro skupiny od minimálně čtyř osob. Následné vypuknutí celosvětové pandemie COVID-19 se dotkla i otevírací doby naší památky, respektive bylo nutné odvolat plánovaný březnový víkendový provoz, na nějž jsme už byli připraveni. Vzdát se oblíbených Velikonoc na

hradě, zrušit květnové akce a vyčkávat na proměnlivě nejistá rozhodnutí vlády ČR.

Hradní posádka je kompletní

V průběhu března a začátkem dubna byly doplněny stavy provozních zaměstnanců hradu, na něž byla předtím vypsána výběrová řízení. Vedle hlavní průvodkyně a hlavní pokladní hradu, jež mají obě dlouholetou hradní praxi, má hrad nového provozního vedoucího. Ten se na Šumavu vrátil po dlouhých letech z Kanady, kde sbíral zkušenosti v oboru. Výše zmínění jsou sušiči. Nezbytné údržby a oprav všeho druhu se ujal zkušený řemeslník, stavební truhlář z Hartmanic. Mimo stále osazenstvo na hradě v manuálních pracích vypomáhají brigádníci z Kašperských Hor a Dlouhé Vsi. Myslím, že posádka hradu se sešla zdárně a šťastně.

Pokračování na straně 2

KVĚTEN 2020

Dobrá zpráva

Dětský lékař bude v Kašperských Horách ordinovat i po 1. květnu.

Oslavy osvobození

75 let od konce 2. světové války si připomeneme letos trochu netradičně.

Živá voda

Ochutnávkou z chystané výstavy obrazů, které vznikaly v této složité době.

Pokračování ze strany 1

A i když je už za ní vidět mnoho viditelné práce, její kvality a naší soudružnost prověří nejlépe nadcházející první turistická sezona.

Obnovy a rekonstrukce

Koncem dubna vrcholí plánovaná obnova západní bašty, jež slouží jako provozní zázemí pro sezonní pracovníky, především průvodce. Rekonstrukce proběhla v koordinaci s orgány památkové péče, a to jak v jinak veřejnosti nepřístupných interiérech, tak návštěvníkům viditelných exteriérech. Vnitřní prostory vrchní dřevěné konstrukce doznaly výměny elektroinstalace, místnosti byly zateplené, položeny byly nové podlahy a stěny pokryto dřevěné obložení, čímž se prostor skvěle prosvěttil. Předcházející generální úklid bašty a likvidace nevyhovujícího nábytku a opotřebovaného vybavení byly nezbytnou samozřejmostí. Při příležitosti vybavování prostor jsme oslovili místní penziony, zda nemají nějaký stále ještě ucházející nábytek k vyřazení. Jejich poho-

tová ochota a zájem nás mile překvapily, a tak chceme z tohoto místa jmenovitě poděkovat panu Ulčovi a Janě Hejlíkové od Rychty Na Račánku, paní Kortusové z restaurace a penzionu Na Solné stezce, paní Vyskočilové z penzionu Mikeš, paní Janošíkové z penzionu Na Habeši, paní Svitákové z penzionu Červená a paní Evě Kovaříkové z Kašperských Hor. Doufám, že nové zázemí bude pro naše sezonní pracovníky sloužit co nejdéle a nejlépe. My si jej už v řádu a pořádku postřežíme.

Pokračování na straně 4 Západní bašta před a po renovaci (Foto: Václav Kůs)

Vodné a stočné v roce 2020

Vážení občané města Kašperské Hory, přináším Vám stručný přehled týkající se vodného, stočného a provozování vodohospodářské infrastruktury v Kašperských Horách a na Červené.

Kvalitní pitná voda, i když si to možná už ani neuvědomujeme, je předpokladem pro kvalitní život. Přisun pitné vody bereme jako samozřejmost. Ale za touto samozřejmostí se skrývá spousta důležitých činností, jako je jímání vody na prameništích, úprava vody v odkyselovací stanici, následná doprava vodovodem pro veřejnou potřebu do vodárny a k jednotlivým odběratelům. Vodohospodářská infrastruktura potřebuje stálou údržbu a obnovu. Provozování, opravy a investice jsou finančně náročné, přesto je cena vodného a stočného v Kašperských Horách, oproti zbytku republiky, nízká.

V loňském roce byly jednotkové náklady na přípravu a rozvod pitné vody 31,47 Kč/m³ bez DPH, účtovaná cena vodného pro odběratele byla 12,- Kč/m³ bez DPH (13,80 Kč/m³ s DPH). Tímto nepoměrem vznikla provozní ztráta, která pak byla z větší části vyrovnána ze zdrojů města Kašperské Hory formou dotace a částečně solidním hospodařením provozovatele. Podobné je to u odvádění a čištění odpadních vod. Stočné v roce 2019 bylo 20,44 Kč/m³ bez DPH (23,51 Kč s DPH), ale skutečné náklady související s čištěním odpadních vod, tj. jednotkové náklady na provozování v roce 2019 činily 43,29 Kč/m³ bez DPH.

Vzhledem k této situaci museli zastupitelé města přistoupit ke snížení schodku mezi náklady a výnosy za vodné a stočné a cenu přijatelně navýšit.

Pro rok 2020 je schválena cena vodného 17 Kč/m³ bez DPH (**19,55 Kč s 15% DPH**). Cena stočného je ve výši 36,44 Kč/m³ bez DPH (**41,91 Kč s 15% DPH**). Uvedené ceny s daní jsou platné **do 30. dubna 2020**. Od května letošního roku klesne sazba DPH u vodného i stočného z patnácti na deset procent, a tím se tak pro odběratele cena sníží.

Od 1. května 2020 bude tedy vodné za cenu **18,70 Kč včetně DPH** a stočné ve výši **40,08 Kč s DPH**.

Věřím, že vynaložené finanční prostředky na vodné a stočné jsou pro nás všechny dobrou investicí a stojí za to.

Za celý tým provozovatele EVK Kašperské Hory Vám přeji příjemný a spokojený rok 2020.

*Marek Jan Vrba
jednatel*

Prameniště Starý Ždánov - objekt SO 02 vodojem před rekonstrukcí

Prameniště Starý Ždánov - objekt SO 02 vodojem po rekonstrukci

DOBRÁ ZPRÁVA

Dobrá zpráva pro všechny rodiče a prarodiče: **dětský lékař v Kašperských Horách a Hartmanicích bude ordinovat i od 1. května 2020.** Ordinance bude otevřena v pondělí 7:30–10:00 a 13:30–16:30 (pro zvané), ve středu 13:30–16:00 a ve čtvrtek 7:30–13:00. Ordinační hodiny budou zveřejněny na stránkách našeho města, na facebooku a také na dveřích ordinace.

Bohuslava Bernardová
starostka města Kašperské Hory

ORDINAČNÍ HODINY

Praktický lékař pro dospělé - MUDr. Ladislav Jon

S platností od 21. dubna jsou ordinace v Kašperských Horách, Hartmanicích a Srní opět v běžném provozu.

UPOZORŇUJEME, že je stále nutné dodržovat všechna platná bezpečnostní opatření a **VŠICHNI PACIENTI (I AKUTNÍ PŘÍPADY) SE MUSÍ PŘED NÁVŠTĚVOU PŘEDEM TELEFONICKY OBJEDNAT na tel. 773 997 442.**

ordinace Kašperské Hory

Pondělí (lichý týden)	07:00 - 10:30	diabetici
	10:30 - 11:30	akutní stavy
	11:30 - 12:00	pozvaní
Pondělí (sudý týden)	12:30 - 17:00	pozvaní
	17:00 - 18:00	
Úterý	07:30 - 10:00	
Středa	---	
Čtvrtek	10:30 - 13:00	
Pátek	07:30 - 10:00	

PODĚKOVÁNÍ

všem kdo pomáhají a pomohli mně v této nelehké době. Kašperskohorským hasičům, prodavačkám, všem přátelům a Městu Kašperské Hory. Svým aktivním přístupem velmi pomáhají nám všem, kdo vzhledem ke svému zdravotnímu stavu prožíváme pandemii koronaviru velmi obtížně.

Děkuji Helena Holá

KAŠPERSKOHORSKÉ MĚSTSKÉ LESY, S.R.O.

Dlouhá 95, 341 92 Kašperské Hory, tel. 376 503 211

oznamují, že v současné době prodávají palivové dříví. Cena smrkového paliva je 304 Kč včetně DPH na odvozním místě.

Palivo vozí souprava, na kterou se vejde 12,50 PRM. Cena dopravy a složení se liší od vzdálenosti, činí však maximálně 1 050 Kč.

V případě zájmu volejte Ing. Štefana, tel. 607 661 951.

Hana Naušová
jednatelka

Společenská kronika

Městský úřad Kašperské Hory srdečně blahopřeje spoluobčanům, kteří slaví významné životní jubileum:

Pavelková Žofie
Štěrba Milan
Havlová Libuše
Brožová Květa
Astalošová Dana
Michalčíková Jarmila
Králík Alois
Chladová Alena
Čácha Miloslav
Graslová Marie
Korenda Ladislav
Stodolová Jarmila

narodila se:

Egerová Karolína

zemřeli:

Kašák Josef
Sádlo Miroslav

Pozůstalým tímto vyslovujeme upřímnou soustrast.

Pokud si nepřejete být ve Společenské kronice zveřejněni, sdělte nám to na MĚKIS, nebo e-mailem na adresu: zpravodaj@kaspory.cz

UZÁVĚRKA PŘÍŠTÍHO VYDÁNÍ

20. května 2020

Příspěvky zasílejte elektronicky na e-mail: zpravodaj@kaspory.cz.

Kašperskohorský zpravodaj – periodický tisk územního samosprávného celku, periodicita: měsíčník, místo vydávání: Kašperské Hory, registrační číslo: MKČR E 14893, vydavatel: Město Kašperské Hory, Náměstí 1, 341 92 Kašperské Hory, IČ: 00255645. Odpovědná osoba a grafická úprava: Martina Hamáková, e-mail: zpravodaj@kaspory.cz. Složení redakční rady je uveřejněno na internetových stránkách města. Tisk: Dragon Press s. r. o., Klatovy. Pravidla pro vydávání Kašperskohorského zpravodaje, ceník inzerce, elektronická verze aktuálního vydání a archiv předchozích ročníků jsou k dispozici na webu města: <http://www.kaspory.cz/mesto/zpravodaj>.

Dokončení ze strany 2

Rekonstrukci neušly ani exteriéry západní bašty. Z průčelí jsme za pomoci speciálních přípravků odstranili staré nátěry a nečistoty. Po konzultacích s památkáři byl zvolen tmavší odstín, jenž koresponduje s původním odstínem ochozu. Vhodně tak bylo pohledově sjednoceno přízemí průčelí s vrchní dřevěnou konstrukcí. V těsném sousedství bašty byla zase spolu s přístupovým mostem zrenovována hlavní vstupní brána do areálu hradu.

Vedle prací na tzv. dolním hradě došlo začátkem roku k výpravě omítek a kompletnímu vybělení sálu v podsklepení a přízemí budovy tzv. purkrabství, kudy procházejí prohlídky do hradního jádra. Odstraněny byly drobné škody, jež v únoru na hradě napáchal orkán Sabine, jako například utržené a rozbité věžní sklopné okenice, zábradlí při východní věži nebo dveře do prostoru paláce. S teplejším jarním počasím pak proběhla rozsáhlá údržba a nátěry hradního mobiliáře, jako například laviček, stolů, košů, zábradlí a směrových ukazatelů. A to nejen ve vnitřním areálu, ale i prostoru předhradí u map, což je neustále frekventované místo, nehledě na otevírací dobu hradu.

Novinky návštěvnického provozu

Úpravami prošlo prodejní zázemí pokladny a výdejního okénka. Od nových polic a stolů po nově pořízenou průmyslovou myčku s rychlým mycím cyklem. Není to jen pro komfort obsluhy, ale především ve prospěch snížení objemu odpadu z jednorázových nádob, zejména kelímků. Náhradou je zálohované sklo a vratné obaly, jež lze snadno umýt v myčce. Pro provoz obecně je připraven nový pokladní systém ABX, čtečka čárových kódů nebo efektivnější výdejní systém grilu. Co se týče sortimentu suvenýrů a občerstvení, věrní zůstáváme regionálním značkám. Ať už je to například

káva z místní pražírny Rósta Kafe nebo pečivo od Rendla, nově do sortimentu přibyla celá řada příchutí limonády Šumavěnka. Rýsuje se i dlouhodobější spolupráci s místním Kašperskohorským pivovarem.

Nové WC pro veřejnost

V době odevzdání tohoto článku do Zpravodaje byla získána veškerá povolení ke stavbě a rozhodnuto o zhotoviteli objektu nových WC pro veřejnost, jímž budou na základě rozhodnutí Rady Města místní Technické služby. Pokud všechno poběží jak má, se začátkem hlavní sezony budou mít návštěvníci plný komfort včetně nových záchodů. Původní objekt WC posloužil dobře dlouho, ale v závěru své éry byl bohužel kapacitně a především staticky nevyhovující. Proto byl společně se sousední budovou bývalé ČOV v průběhu zimy dílem kašperskohorských brigádníků zdemolován. Od začátku roku 2020 byla vyprojektována nová koncepce a se všemi náležitostmi připravena k realizaci. Záchody budou umístěné ve stejné lokalitě jako předtím – na východní straně nádvoří v příkopu při budově tzv. purkrabství.

Šumavské Trojhradí

Pro letošní sezonu se připravujeme na značný příliv tuzemských návštěvníků, kteří se v létě vydají objevovat krásy naší vlasti. Ruku v ruce s přípravami jde i naše zvýšené úsilí o propagaci a zatraktivnění naší turistické destinace a Šumavy obecně. Nově jde například o zařazení hradu do projektu „Objevuj památky“, jenž sdružuje a propaguje nestátní a soukromé památky. Hrad Kašperk tak najdete i v nově vydané brožurě, jež bude zdarma k dostání na hradním nádvoří. I letos pokračuje místní spolupráce s hrady Rabí a Velhartice v rámci již zavedeného šumavského Trojhradí. První letošní společnou akcí budou Dny šumavského Trojhradí o víkendovém termínu 13. a 14.

června. Společné téma je „Proměny hradu v čase“. Každý z hradů představí svou výstavu dokumentující především stavební proměny jednotlivých památek. Hrad Kašperk nebude výjimkou – připravovaná výstava bude umístěna v sále podsklepení budovy tzv. purkrabství. Vedle historicky oživeného nádvoří se pak můžete těšit i na speciální tematické prohlídky se zaměřením na novodobou obnovu hradu, jimiž vás provede vedle dalších například známý redaktor Martin Karlík z Českého rozhlasu.

Divadlo Kašpar opět na Kašperku

Z důvodů pandemie bylo třeba zasáhnout do přes zimu připravovaného kulturního kalendáře a některé akce zkrátka odložit. O tradici večerních představení souboru Kašpar z Divadla v Celetné však nepřijdete. Letos bude navíc uvedena hra klasika všech klasiků - Macbeth Williama Shakespeara. Představení s možností předprodeje vstupenek se odehraje v termínech od 3. do 6. srpna.

Letošní představení Kašparů ani Dny Trojhradí by se ovšem nemohly uskutečnit bez významného přičinění mého předchůdce, Zdeňka Svobody, jemuž tímto děkuji za veškerou iniciativu, pomoc a trvající spolupráci.

Udělejte si příjemnou vycházku!

Za strhujícími výhledy na Šumavu se na hrad Kašperk sjíždějí lidé z celé republiky. Neváhejte si i jako domácí udělat vycházku, příjemný výlet: zavítejte za námi na hrad a pojdte se na to všechno sami podívat. A držte nám taky v dobrém palce, důležitá hradní sezona je před námi. Ať Kašperk věhlasně vzkvétá, prosperuje, ať je perlou Kašperka, příjemným místem zážitků a setkávání pro nejlépe všechny příchozí!

Václav Kús
kastelán hradu Kašperk

Poznáváte?

Poznali jste budovu na obrázku? Odpověď jsme převrátilí vzhůru nohama.

znáška Horčí

šumavského trojhradí. Hrad Kašperk je nejzachovalejší z hradů v Kašperskohorsku. Hrad byl založen v 14. století a v 15. století byl přestavěn. Hrad je nyní v majetku Ministerstva kultury ČR a je součástí Národního památkového ústavu. Hrad je nyní v majetku Ministerstva kultury ČR a je součástí Národního památkového ústavu. Hrad je nyní v majetku Ministerstva kultury ČR a je součástí Národního památkového ústavu.

Epidemie, pandemie...

Od nejstarších dob museli lidé čelit různým epidemiím a pandemiím. Evropu ale i naše země sužovaly téměř pravidelně se opakující morové epidemie. Prvá vlna morové nákazy zasáhla české země v roce 1349, další v letech 1357 – 1363. V 15. století se epidemie moru opakovaly v téměř dvacetiletých intervalech. Například v roce 1680 si „vídeňský“ mor vyžádal v Čechách na 100 tisíc obětí. Poslední morová pandemie řádila u nás v letech 1711 – 1715. Aby toho nebylo málo, vystřídal pak tato neštěstí několik epidemií cholery.

Dýmějový mor přenášela krysí blecha, jejímž hostitelem byli nejrůznější hlodavci, ve středověku převážně krysy. Nakažení umírali zpravidla během dvou týdnů, onemocnění se projevovalo vysokou horečkou, v další fázi tvorbou bolestivých černých zduřenin – dýmějů, nejčastěji v tříselech a v podpaždí. Kritické stádium provázal průjem a zvracení, nakonec přicházal plicní mor – prudký zánět plic. Úmrtnost nabývala takového tempa, že mu hrobníci vůbec nestačili a situace si vyžádala hromadné pohřbívání zesnulých. V celé Evropě vznikaly masové hroby s těly naskládanými až v pěti vrstvách... Ti kteří přežili, byli zcela šokovaní a zmatení. Nezmohli se na nic víc, než na to, že zvýšili své náboženské aktivity. Setrvali v dlouhých modlitbách, městy procházela kající procesí flagelantů – sebe mrškarů. Jako ochránce proti moru lidé uctívali zvláště svatého Šebestiána, v 15. století po záchraně města Kostnice v době koncilu se šířil kult sv. Rocha, v barokní době k těmto „morovým“ světcům přibyla svatá Rozálie. Jako dík za vyvážnutí z epidemie vyrostly v řadě měst morové sloupky. Permanentní hrozba „černé smrti“ inspirovala umělce k tvorbě působivých cyklů „Tance smrti“. Také slavný obraz Pietra Brueghela „Triumf smrti“ z roku 1562 je bezprostřední reakcí na časté morové epidemie.

Rovněž v našem kraji je dodnes živé povědomí o tragedii morových nákaz. V letech 1678 – 1681 postihla Sušici velká morová epidemie, která podnítila zřízení nového pohřebiště na dnešním Hořejším předměstí, k němuž záhy přibyla hřbitovní kaple sv. Rocha. Připomíná se, že už roku 1678 vypravili Sušičtí velké prosebné procesí k Panně Marii do Strašína. Prosby Matka Boží vyslyšela, morová rána ustoupila a tak věřící ze Sušice se zavázali ke každoročnímu putování do Strašína.

Ohlasy těžkých dob morových epidemií najdeme v řadě místních lidových pověstí. Podle některých vyprávění tradovaných v Kašperských Horách byli místní lidé přesvědčeni o tom, že za šíření zhoubné in-

fekce mohou Cikáni především pro jejich kočovný způsob života. Jednu z cikánských žen proto z pomsty krutě ztýrali a pak za městem upálili. Dříve než ta nešťastnice vypustila duši, stačila na město přivolat trest v podobě „černé smrti“. Nastalo hrozné umírání a pohřební vozy tak bez ustání vozily nebožtíky z města ke hřbitovu u svaté Anny. Na Šibeničním vrchu se v té době objevily dvě děsivé postavy sklízějící trávu – Morový dědek a Morová bába... Lidi na celém kontinentu nakonec strašily i bizarní ochranné masky lékařů s velkými zobáky, do nichž byly z důvodů „dezinfekce“ vkládány různé bylinky.

S událostmi jisté morové epidemie má bezprostřední souvislost jedna vzácná umělecká památka v Kašperských Horách. Jedná se o pozdně gotický oltář Panny Marie Ochránitelky z konce 15. století. Soudě podle jeho ikonografie, má dílo bezprostřední souvislost s morovou nákazou, která podle Starých letopisů českých se šířila naší zemí právě roku 1495. Retabulum s Madonou a dvěma svatými patrony, pod jejichž ochranou klečí donátoři a další prosebníci, vyjadřovalo poděkování za ochranu proti moru. Dílo vyzdvihuje roli Panny Marie jako přímlyvkyně před Bohem. Její plášť je symbolem ochrany, tvoří štít proti padajícím šípům, jež od nejstarších dob znázorňovaly nosiče nemoci, zvláště moru. Právě šípy jsou zcela nezbytným atributem protimorového světce sv. Šebestiána, který je v arše nápadný svým idealizovaným mladistvým zjevem. Role sv. Kryštofa, podle jména „nositele Krista“, spočívala nejen v záštíť pocestných a poutníků ale především v ochraně věřících před jakýmkoli náhlým úmrtím.

Na „svaté cestě“, která vede z města ke hřbitovu a kostelu sv. Mikuláše postavili Kašperskohorští několik kaplí. Jedna z nich (dnes proti podniku MEDICA-FILTER) byla zasvěcena tradičním morovým světcům – sv. Šebestiánovi, sv. Rozálii a sv. Rochu. V kapli býval umístěn obraz na dřevěné desce znázorňující tyto patrony, vytvořený malířem Pockem roku 1860. Dílo u příležitosti oprav tohoto svatostánku daroval místní měšťan Achaz Hable. Obecně se připomíná, že sv. Šebestián byl římský voják umučený za císaře Diokleciana kolem roku 288. Ve skupině Čtrnácti pomocníků se jako ochránce proti moru objevuje se sv. Rochem, který žil na počátku 14. století. Roch z Montpellieru údajně rozdál svůj majetek a jako poutník se vypravil do Říma. Cestou prý pečoval o nemocné, řadu z nich zázračně uzdravil až se sám nakazil. V ústraní pak očekával svůj konec. Přidal se k němu ale jakýsi pes, který mu přinášel jídlo. Svatý Roch

Střed gotického oltáře P. Marie Ochránitelky a světců sv. Kryštofa a Šebestiána v Kašperských Horách (Foto: fotoarchiv Muzea Šumavý)

bývá zobrazován jako poutník v doprovodu psa, který někdy olizuje hnis, vytékající z vředu na světcově noze. Úcta ke svaté Rozálii jako ochránkyni proti nakažlivým nemocem se u nás prosazovala od 17. století. Rozálie (1130 – 1166) se narodila na Sicílii do vysoce postavené rodiny. Jako velmi mladá vstoupila do kláštera, ale záhy se rozhodla pro poustevnictví. Usadila se v jeskyni na Monte Pellegrino poblíž Palerma. Když roku 1624 byly do Palerma přeneseny její ostatky a uloženy v místní katedrále, v městě ustala morová epidemie. Zobrazována bývá s něžnými rysy dívčího mládí jako poustevnice s nepokrytými vlasy s věnečkem bílých růží na hlavě, často s křížem a umrlčí lebkou v rukou. Je pro nás zajímavé, že svatá Rozálie spolu se svatým Rochem si našla své čestné umístění mezi hlavními sochami monumentálního hlavního oltáře kostela sv. Markéty v Kašperských Horách. Vzhledem k tomu, že oltář vznikl v roce 1720, tedy v době ještě blízké morové pandemii z let 1711 – 1715, odrážela ikonografie tohoto oltáře zcela aktuálně dobou náladu poznamenanou ještě doznívajícím strachem z morové nákazy. Podobně ochránce proti moru – svaté Rocha a Šebestiána svými sochami připomínal už od poloviny 17. století hlavní raně barokní oltář v místním kostele sv. Mikuláše. Důvěru našich předků v pomoc Boží odráží také četné prosby za odvrácení moru zaznamenané ve starých modlitebních knihách barokní doby jako například tato a podobná slova: „Svatá Maria, Matko Boží, vysvobod nás od války, moru, hladu i vši bída... Dobrotivá Hvězdo mořská, potři tento mor!..Ó, Ježíši, zachraň ty, za které prosí Panna a tvá Matka Maria...!“

Vladimír Horpeniak
historik muzea Šumavý Kašperské Hory

OSLAVY OSVOBOZENÍ 2020

Vážení občané Kašperských Hor, z důvodu omezení pořádání kulturních a společenských akcí počátkem měsíce května bude letos tradiční oslava osvobození v našem městě připravena netradičním způsobem.

6. května v 11:00 zazní z městského rozhlasu proslov pamětníka osvobození pana Emila Kintzla (přepis naleznete níže). Následovat bude hymna Spojených států amerických a hymna České republiky. Poté položí starostka města Bohuslava Bernardová věnec k pamětní desce na radnici.

Vzpomeňte i tímto netradičním způsobem prosím na statečné mladé vojáky, kteří nám přes oceán přinesli svobodu, zavzpomínejte i na anglické, francouzské, sovětské a naše vojáky ze zahraničních brigád, kteří nám přinesli před 75 lety svobodu a demokracii.

Děkujeme

Vážení spoluobčané, právě dnes 6. května jsme se měli opět sejít před naší krásnou radnicí a připomenout si, že před 75 léty skončila ta strašná 2. světová válka a že náš šumavský kraj osvobodila americká armáda. Zatímco tehdy vojáci US Army přijeli k nám ze západu, letos z opačné strany, odkud v historii mnoho dobrého nepřišlo, zavítal k nám nezvaný host, zvaný koronavirus a pokazil nám nejen Velikonoce, ale i dnešní slavnost. Sluší se proto alespoň tímto způsobem připomenout, že 6. května 1945 vstoupili do našeho města vojáci 90. pěší divize 3. armády generála Georga Pattona. Nebyli však nadšeně vítáni tehdejšími německými obyvatelstvem, které bylo jistě rádo, že té války, která si vyžádala mnoha obětí i z našeho města, je už konec.

Jinak to ve stejnou dobu vypadalo v Sušici, prvním to českém městě, kde vojáci 4. obrněné divize

Pattonovy armády byli nadšeně vítáni všemi obyvateli. A já, tehdy jedenáctiletý kluk jsem byl při tom. A mezi prvními, jen v tílku a trenkách, jsem spatřil první příjždějící tank na náměstí. Přestože si dnes již nepamatuji, co bylo v neděli k obědu a zapomínám jména mnohých žáků a přátel, tak ty krásné zážitky, měsíce prožité s Amerikány, kteří nás děti měli jako za své, nemohou nikdy z mé paměti zmizet. A také nezapomenu na slova, která k vojákům koncem války pronesl jejich legendární velitel gen. Patton: „Až budete po dvaceti letech sedět u krbu s vnukem na kolenou, nebudete muset na jeho otázku, co jste dělal v té velké 2. světové válce, pokašlávat a přehazovat jej z nohy na nohu a tvrdit mu, že jste kopal latríny někde v Luisianě. Ne, pánové! Řeknete mu zpřímá-hochu, tvůj děda se valil kupředu s velkou Třetí armádou a s tím parchantem jménem George Patton!“

Noví pováleční obyvatelé Kašperských Hor umístili o dva roky později 28. října 1947 na radnici pamětní desku, jako dík za osvobození. Dlouho tam však nevydržela. Po komunistickém puči v únoru 1948 bolševik

začal měnit dějiny. Zpochybňoval a zamlčoval zásluhu americké armády o osvobození západních Čech a dokonce z hlavy nějakého idiota vzešla myšlenka, že Američané byli vlastně sovětský vojáci převlečení do jejich uniform. Ve školách se dětem lhalo a americké desky počaly ze zdí mizet.

Ale nic na světě netrvá věčně, a tak v květnu 1968 se i ta naše poničená a opravená pamětní deska zase na radnici vrátila. Záhy však přišla nezvaná návštěva z východu v podobě tanků, letadel a děl a s ní pak Husákova normalizace. No a ta deska zase na dlouhou dobu zmizela. Lidé však nezapomněli a ti odvážnější se vždy 6. května se zástupci velvyslanectví USA před radnicí scházeli, kde často místní rozhlas či nastartovaný nákladák přehlušoval slova řečníků. Nechyběli bdělí Stbáci a pomocníci VB, kteří jména účastníků zapisovali a natáčeli kamerami z hotelu Kašperk.

Sametová revoluce tuto zlou dobu ukončila, a tak ta naše cestující deska se zase opravena vrátila na své místo a při velké oslavě konané 6. května 1990 ji snad již naposledy odhalila samotná velvyslankyně USA S.T.Blacková.

A pak každoročně přijížděla na oslavu kolona vojenské techniky vedena populárním Silvou Žitníkem a často jsme zde vítali vojenského atašé A. Wielkoszevského. V roce 1994 se v hotelu Tosch konalo setkání veteránů 94. pěší divize, které zorganizoval pan James Brodsky, který se zde v roce 1945 zasnoubil s dcerou truhláře Františka Niederleho Ritou, s kterou se pak oženil v Chicagu. Veteránům v hotelu vyhrával orchestr Rytmus a tak přítomný Joseph Smrt zavzpomínal, jak při této kapele tančil se sušickými děvčaty v roce 1945.

Při 50. výročí osvobození byla na radnici instalována pamětní deska nová za účasti veteránů a řízné vojenské hudby 3. infanterie. Po šedesáti letech navštívil naše město veterán slovenského původu Joseph Puchek, který pár týdnů coby seržant pobýval ve vile u bývalé německé reálky, kde sídlilo jeho velitelství. V průběhu oslav bylo k vidění několik výstav a video projek-

cí s tematikou osvobození. Toť něco málo z historie.

Bohužel letos se musíme spokojit s touto náhražkou, kterou si nikdo z nás nepřál. Naše paní starostka v této chvíli již pokládá květiny k pamětní desce bez účasti nás obyvatel. A až zazní americká hymna, vzpomeňte prosím na ty statečné mladé vojáky, kteří nám přes oceán přinesli svobodu a hlavně na ty, kteří věčně odpočívají v hrobech na evropské půdě. A při té naší Kde domov můj zavzpomínejte i na ty sovětské, anglické, francouzské i na ty naše vojáky ze zahraničních brigád, kteří nám přinesli před těmi 75 lety svobodu. Zaslouží si to.

A společně se těšme, abychom se příští rok znovu sešli před radnicí v lepších časech a polepšení tím dnešním koronavirem. Tak za rok nezapomeňte a na shledanou.

Emil Kintzl
Kašperské Hory

Oslavy osvobození (Foto: Andrea Staňková)

Nezapomněli jsme, děkujeme...

6. května 2020 uplyne 75 let od chvíle, kdy byly Kašperské Hory osvobozeny americkou armádou. Ano, tehdy pro naše město skončila druhá světová válka.

Každoročně se scházíme na náměstí, abychom společně poděkovali vojákům americké armády a položili květiny k pamětní desce umístěné na naší radnici.

V letošním roce jsme nuceni tuto tradici porušit, neboť je kvůli koronavirové pandemii shromažďování zakázáno. Květiny k pamětní desce zavěsíme, naši a americkou hymnu

pustíme do místního rozhlasu. To ale pro letošní rok bude bohužel vše. Odložili jsme i návštěvu z americké ambasády, což je za normálního stavu také tradice. To ale neznamená, že zapomeneme na to, co pro nás vojáci americké armády udělali. Většinou to byli mladí lidé, kluci a slečny, kteří daleko od svého domova bojovali za naši svobodu.

Letos je to 75 let, co skončila druhá světová válka. 75 let je už slušný věk i pro člověka, natož pro období bez válečného konfliktu, který by se nás bezprostředně týkal.

Já osobně celý svůj dosavadní život prožila bez války, za což jsem opravdu ráda.

Vážení spoluobčané, vzpomeňte si 6. května v soukromí svého domova, že naše město osvobodila americká armáda. Doufejme, že se příští rok budeme moci znovu sejít na náměstí a společně si přečíst nápis na pamětní desce na radnici:

„6. 5. 1945 vděčné Kašperské Hory americké armádě.“

*Bohuslava Bernardová
starostka města Kašperské Hory*

Poslední výstřely druhé světové války na Šumavě

Květnové dny u nás už tradičně patří vzpomínkám na konec druhé světové války, letos je to už tři čtvrtě století, co skončil tento dosud největší a nejvíc zničující válečný konflikt v dějinách lidstva. Na Šumavě už stěží najdete někoho, kdo by mohl vyprávět o květnových dnech roku 1945 v tomto kraji. Proto jsou cenná svědectví roztroušená v místních kronikách. Zvlášť je třeba připomenout, že vstup jednotek 3. americké armády George S. Pattona na území centrální Šumavy se neobešel bez bojových operací a stál řadu Američanů život. Nad očekávání zde zbytky německé wehrmacht kladly úporně poslední zoufalý odpor.

Například farní kronika obce Srní znamenala sled událostí v okolí od 4. května 1945. Toho dne postupovali Američané po silnici Železná Ruda – Hartmanice. Proti nim se postavily německé oddíly zvané „Škola praporečnicků“, které obsadily Prášily a Srní. Došlo k bojům se ztrátami na obou stranách. Američané po soustředěné palbě ještě večer pronikli přes Skelnou do Dobré Vody a Hartmanic. Následujícího dne za silného dunění děl byly obsazeny Prášily i silnice Rejštejn – Dlouhá Ves, němečtí vojáci následně opustili Srní. V neděli 6. května postupovali Američané od Prášil přes Velký Bor k Srní. Cestou naráželi na již slábnoucí odpor německých vojáků, kteří opouštěli své pozice a stahovali se do Modrav. Za soumraku překonali Američané tankové zátarasy u Zelené Hory a zastavili se na noc v místní části Srní – Mosau. Příští den ráno 7. května sem přicházejí zvědaví obyvatelé Srní, aby Američany pozdravili.

Vzácné pamětnické svědectví o posledních dnech druhé světové války na Šumavě poskytl také někdejší farář obce Zhůří (Kepelské Zhůří, Haidl am Ahornberg), pater Heinrich Krampe. Vojenská srážka, která se

Květen 1945 - Američané v Nezdicích na Šumavě (Foto: Josef Bártík)

udála v této obci, byla největším bojovým konfliktem americké a německé armády v oblasti horní Šumavy. Krampe ve svých zápisech dopodrobna líčí přelety bombardovacích letadel i stále sílící příliv uprchlíků u Ukrajiny, Pruska, Slezska, Bukoviny a dalších míst do obce. Už v polovině dubna 1945 se ve Zhůří ubytovali první němečtí vojáci fašistické západní fronty. Na kopci nad vesnicí si zřídili pozorovatelnu. Když se ve Zhůří objevila znenadání početná bojová jednotka Schörnerovy armády, zmocnil se místních obyvatel neklid a strach stupňovaný zprávami o příchodu Američanů do Železné Rudy. Napětí poněkud polevilo, když 3. května ráno německá vojska Zhůří opustila a obyvatelé mohli vyvěsit bílé vlajky. Ještě téhož dne se však německé oddíly do vsi vrátily. Dne 4. května se pokusilo několik amerických obrněných vozů proniknout do obsazené vesnice. Uvítala je však zběsilá a vytrvalá palba fašistů. Američané jen s velkými obtížemi vprostili z prvních dvou

palbou znehybněných pancéřových vozidel své zraněné a ustoupili směrem k Brunstu. Následujícího dne brzy ráno opustili téměř všichni obyvatelé vesnici a uchýlili se do Kochánova a Javorné. Za hustého deště pak Američané zaútočili. Bojovalo se úporně téměř o každý dům až se celá osada dostala do rukou vítězů. Vyhořelo sedm domů, bez poškození nezůstala ani ostatní stavení, ve vsi nezbyla vcelku ani jediná okenní tabulka, kostel přišel o střechu... Jak poznamenává farář Krampe, v těžkém boji o Zhůří padlo deset Američanů.

Do Kašperských Hor vjelo americké vojsko 94. divize pod velením plukovníka Johna Raye dne 6. května 1945 v 17:00. Většina amerických vojáků byla ubytována v budově odborné dřevařské školy. Na výzvu starosty města Františka Teichla vyvěsili všichni občané na znamení naprosté kapitulace na svých domech bílé vlajky.

*Vladimír Horpeniak
Muzeum Šumavy Kašperské Hory*

Plzeňský kraj od června připravuje zcela novou dopravu po kraji

Cestující linkovými autobusy po Plzeňském kraji se **od 14. června** mohou těšit na více než 300 nových moderních autobusů v barvách Plzeňského kraje. Všechna vozidla budou nízkopodlažní a vysoce komfortní – vyjma moderního vzhledu a zvýšeného pohodlí nabídnou i klimatizaci, USB nabíječky a na hlavních trasách ve vybraných spojích bude k dispozici i Wi-Fi připojení. Jedna jízdenka po celém kraji Plzeňský kraj plánuje spustit i vlastní tarif, který budou moci lidé využívat jak pro autobusy, tak i pro vlaky, a platný bude pro jednotlivé jízdy i pro předplatné. Rozhodnete-li se cestovat veřejnou dopravou v rámci Plzeňského kraje, bude vám na cestu stačit

vždy jedna jízdenka. Nebudete tak muset komplikovaně řešit, se kterým dopravcem pojedete, a u koho to vyjde levněji.

Dispečink

Nově bude od stejného data spuštěn dispečink integrovaného systému, který bude hlídat přestupní vazby na nádražích, a to i mezi drážní a autobusovou dopravou. Přes dispečink bude možno objednat také tzv. spoje na zavolání. Jde o spoje s nepravidelnou vytižeností, které jsou místo zrušení převedeny do režimu objednávky. Neobjednají-li si cestující spoj, autobus nevyjede. Objednávka bude možná telefonicky přes číslo, které bude na každém jízdním

řádu, či přes webový formulář.

Díky změně navíc Plzeňský kraj, jako provozovatel, výrazně ušetří

Kraji se navíc s novým dopravcem podařilo i ušetřit, a to zhruba 16 milionů ročně. Nový dopravce bude Plzeňský kraj obsluhovat deset let, jak uvádí smlouva s Plzeňským krajem, který je provozovatelem této dopravy, a který bude pobírat příjmy z jízdenek či naopak dotovat některé spoje.

Veškeré informace o nové dopravě naleznete na webových stránkách www.idpk.cz a Facebooku a Instagramu IDPK.cz.

Vojtěch Oliverius
POVED s.r.o.

Upozornění

O svátcích 1. května a 8. května platí autobusové spoje stejně jako o víkendu.

Změny časů:

- » Jede v pracovní dny ze Stachy aut. stanice (8:45) do Kašperské Hory (9:05) – jede do 12. června
- » Jede v sobotu, neděli z Stachy aut. stanice (8:45) do Kašperské Hory (9:05) – jede do 7. června

Přidané spoje:

- » Jede v sobotu, neděli i pracovní dny z Kašperské Hory (11:48) do Sušice nábřeží (12:09) – jede od 1. května do 13. června
- » Jede v pracovní dny ze Stachy aut. stanice (12:55) do Kašperské Hory (13:10)

Zprávy z partnerského města

Dvě třetiny pacientů s koronavirem se zotavily

Počet pacientů s Covid-19 propuštěných z karantény v okrese Freyung-Grafenau se minulý týden dále zvýšil a nyní je 108. Jedná se o přibližně dvě třetiny populace, která byla pozitivně vyšetřena na koronavirus od prvního potvrzeného případu.

Počet osob, které jsou v současné době v karanténě kvůli akutní infekci virem koronavirov, je 45. Přes částečně povzbudivá čísla by nemělo být povoleno zpomalit úsilí o omezení pandemie, uvedl okresní správce Sebastian Gruber.

Počet laboratorně potvrzených infekcí v okrese Freyung-Grafenau vzrostl ze 132

(k 10. dubnu) na 153 (k 17. dubnu) ve srovnání s předchozím týdnem. Toto číslo jsou všichni (žijící) lidé v okrese, kteří byli infikováni novým typem viru. Naštěstí se počet lidí propuštěných z karantény zvýšil, zde se počet zvýšil ze 77 (od 10. dubna) na 108 (od 17. dubna). Rozdíl mezi těmito dvěma čísly dává počet „aktuálně infikovaných“, což je 55 (10. dubna) na 45 (17. dubna). To jsou občané, kteří jsou v současné době v karanténě kvůli akutní infekci virem koronavirov.

Od prvního potvrzeného případu koronavirem v okrese 14. března určilo zdra-

votnické oddělení celkem 623 testovaných osob. Většina z nich byla nyní propuštěna z karantény.

Heinrich Vierlinger
Grafenau

Pomník sv. Vojtěcha v Kašperských Horách

Vracíme se ještě k článku „Velký Evropan měl pomník na náměstí v Kašperských Horách“ z minulého čísla Kašperskohorského zpravodaje. Příspěvek Dr. Vladimíra Horpeniaka se týkal barokního sousoší sv. Vojtěcha, sv. Mikuláše Tolentinského a sv. Jana a Pavla z let 1741 – 1735, které stávalo do konce 50. let 20. století v západní části náměstí Kašperských Hor. Cenná historická a umělecká památka byla zničena v roce 1958 v rámci úklidové „akce Z“ z vůle tehdejšího vedení města. Nedávná rekonstrukce kašperskohorského náměstí ale i debaty a dění kolem obnovy Mariánského sloupu v Praze nyní nadhazují případnou možnost rekonstrukce pomníku sv. Vojtěcha na náměstí v Kašperských

Horách. Vzhledem k tomu, že z technických (prostorových) důvodů nebylo možné v minulém čísle Zpravodaje k článku o pomníku otisknout unikátní obrazovou dokumentaci této památky, činíme tak nyní s omluvou čtenářům.

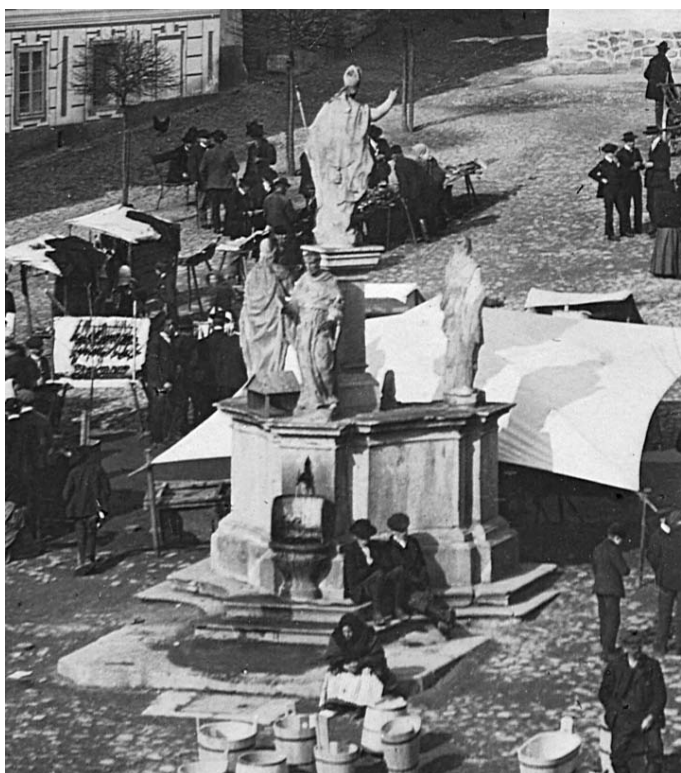
Vladimír Horpeniak
historik Muzea
Šumavy Kašperské
Hory

Pomník sv. Vojtěcha od severu (Foto: fotoarchiv Muzea Šumavy)

Pomník sv. Vojtěcha od severu (Foto: Josef Seidel)

Pomník sv. Vojtěcha od jihu (Foto: fotoarchiv Muzea Šumavy)

Božský Raffaelo a Kašperské Hory

Celý kulturní svět si letos připomíná půl tisíciletí od smrti italského malíře a architekta období vrcholné renesance Raffaella Santi (1483–1520). Umělec zemřel 6. dubna 1520 ve věku 37 let. Spolu s Michelangellem a Leonardem da Vinci je považován za nejvýznamnějšího výtvarného umělce své doby, jeho dílo mělo vliv na vývoj malířství hluboko do 19. století. Stopu Raffaelova mistrovství můžeme zaznamenat i v našem městě. Podle jeho slavného obrazu Madonna della Sedia (1513), který se nachází v galerii Pitti ve Florencii, byla roku 1911 zhotovena malovaná vitráž pro jižní velké okno presbytáře kostela sv. Markéty v Kašperských Horách. Původcem tohoto umělecko-řemeslného díla i dalších vitráží v kostele je patrně firma C. Türcke Co. z Hrádku nad Nisou, která patřila tenkrát k nejlepším svého druhu ve střední Evropě.

Vladimír Horpeniak
historik Muzea Šumavy Kašperské Hory

MUKY, zvláštní to šumavský tvor

Už je to dávno, to jsem byl malým sušickým klukem, a přesto si vzpomínám na tu zvláštní shrbenou postavičku v černém s karkou plnou plechového nádobí, co se na konci války často objevovala v Sušici. Byl to prý nějaký zmatený rakouský inženýr a všichni mu říkali Muky. Byl šikovný a rádi jsme se dívali, jak brousil nože, nůžky i sekerky, opravoval hrnce a pánve. Přijížděl od Dlouhé Vsi, tedy ze Sudet, kde také někde bydlel.

Tuto vzpomínku z mého nezbedného mládí jsem si na stará kolena připomněl u informačního panelu s názvem U Mukyho, který je umístěn u řeky Otavy, při turistické cestě od kostela sv. Mořice do Radešova. A nedalo mi to, abych pátral a dověděl se víc, než bylo na panelu.

Uspěl jsem díky panu Karl Suchymu a jeho zaznamenaných vzpomínkách, přeložených z němčiny p. Edgarem Lukášem z Mirkova, na obec Kundratice a okolí. Znal jej jako potulného opraváře a říkalo se mu Muckerl – Mucky, který bydlel mimo Radešov v domku na okraji lesa. Zcela sám, jen s malým psíkem, který jej často doprovázel na cestách za prací.

Jmenoval se Franz Witowetz a přestěhoval se k Otavě z rakouského St. Leonen po 1. světové válce. Pocházel prý z „dobré rodiny“, vystudoval strojírenství ve Vídni a ještě započal i důstojnickou kariéru. Brzy se však dostal do potíží, zchudl a s nadějnou kariérou byl konec. K tomu ještě přišlo hořké zklamání z milostné plotky, jak se proslýchalo, a to vše přimělo zklamaného inženýra a důstojníka k odchodu z civilizace do tohoto odlehklého koutu Šumavy, aby zde v klidu a sám žil.

Nejdříve bydlel v malé chýži u Dlouhovského mostu, kde měli voraři přístřešek pro odpočinek a nářadí pro opravu vorů. Ještě dnes tam stojí zbytky kamenných pilířů. Lidé s ním měli soucit a často mu přinášeli jídlo i oblečení. Do Radešova se pak dostal zásluhou jistého Engelbauera, který mu dal k dispozici kus pozemku u lesa, kde si Muckerl, jak se tady bude brzy jmenovat, postavil u potůčku dřevěný domeček s jednou místností, která současně sloužila, jak bylo na Šumavě tehdy zvykem, i jako dílna. Voda z malého potůčku, svedena vantroky na vodní kolečko, poháněla malé dynamo a potřebnou bruskou. A tak měl trochu proudu pro světlo a pohon potřebných přístrojů.

Takže o pořádku v místnosti se nadalo mluvit. Rád si však dělal na pánvích omelety s marmeládou a jestli pánve někdy viděly vodu, o tom se nechalo pochybovat. Byl to typický vlk samotář. Přesto byl velice chytrý a šikovný, což mu mnozí zámečníci z okolí záviděli. Dovedl sestavit zámek, který mohl být otevřen jen třemi klíči v určité kombi-

V Radešově u potůčku měl Muky domeček s elektrárničkou (Foto: fotoarchív Emil Kintzl)

naci, což kontrastovalo s jeho zjevem. Působil o mnoho starší, než skutečně byl. Z jeho hnědě zbarveného obličejce vyzařoval stálý strach a stejně působil i jeho obnošený oblek. Zvláštním znamením byly jeho černé kalhoty střížené pod kolena a za opasek mu sloužila stará duše z jízdního kola. Punčochy nosil dámské, shrnuté ke kolenům. Nezbytným byl pro něho, při cestách za prací od vesnice k vesnici, vlastnoručně vyrobený vozík s bicyklovými koly se zabudovanou brzdou a s pedálovým pohonem. Na svou dobu to byla „vychytalá mechanika“. Nechyběla na vozítku ani tabulka „Ing. Franz Witowetz“ a pěkně znějící zvonek už z dálky oznamoval, že ve vesnici či v ulici je dnes šikovný Muky. Lidé přicházeli s noži, nůžkami, které na počkání ostříl, drobné opravy nádobí prováděl na místě a ty větší opravoval ve svém domečku. Na nové nádobí nebylo peněz. Tak se poškozené nádobí nevyhazovalo, dávalo se všelijak opravovat tzv. flikovat, jak se tehdy říkalo.

A tak nejen pro Mukyho to byl dobrý výdělek a postačovalo mu to na jeho chudý život. Byl pilný a pořádek se něčím zaměstnával. Dostal také nápad postavit pro místní děti na louce kolotoč. A věřte, že to dokázal. Děti se musely dobře držet, aby nevypadly ze sedaček, ale byla to oboustranná radost v Radešově. Hlavně o nedělích, kdy Muky nebyl na cestách za prací. A instalovaný budík vždy odměřil čas každé rundy. Po skončení 2. světové války se Muky objevil ještě naposledy v Sušici. V roce 1946 se údajně léčil v nemocnici na Kašperských Horách a protože byl rakouským občanem, měl možnost zůstat nějaký čas v Radešově. Co se pak s ním stalo v té rušné poválečné době se bohužel již nedovíme. Škoda jen, že se dosud nepodařilo sehnat jeho fotografii. Kdyby se někdy zázrakem objevila, byla by to, jak se dnes říká, bomba. A velká atomová.

Emil Kintzl
Kašperské Hory

Bůh Ví.

Jen Bůh ví, co my jsme zač, ze shora pohled udivený a ze zdola bolest, žal a pláč, možná, že napoví mu Anděl Strážný, že tenhle pohled není zcela správný, ať v pravdě hledá utrpení, co dal, co vzal, co bylo a co už není. Bůh ví i když....on sám neví jestli tady něco zmůže i když lid churavý se svléká jako had z kůže a on ... nepomůže, neexistuje snad, tak dál rozlézá se trní z růže, snad s domněnkou nesouhlasí ten Anděl Strážný, ví taky, že zázrak žádný se nekoná, možná jen ikona Pána Boha číší z něj a pomoc u něj nehledej. Neboť i tato víra bývá zrádná, snad, že jeho ruka podaná je jen rukou pohana a Bůh ví, že on je jen smyšlený v bibli i bajce, že církev tu myšlenku ctí, co by v kraje bájných dní, snad je to tím, že má myšlenka pod sluncem sní u začarovaného domu, kdy i on a Bůh ví, že v bodě zlomu. A myšlenka se třísťí v budoucnosti příští a dostává nový nádech s Andělem Strážným v zádech, i on ví, že ne Bůh, ale on dlí nad mojí hlavou ve chvíli pravou a snad.... Bůh ví jen v řádcích desatera, kdy po nebi shání Jupitera, Mars i Venuši, Anděl Strážný sám to netuší, on, který maluje život zvláštní retuší a nad námi dlí v obrazech životních i on ví svý.

Mirka Langerová
Kavrlík

ROHDE & SCHWARZ

Make ideas real

PŘIDEJTE SE K NÁM

www.praceRS.cz

- ▶ **Vyvíjíme a vyrábíme** technologie budoucnosti
- ▶ **Patříme ke špičce** v oblastech elektronických testovacích a měřicích přístrojů, informačních technologií a radiokomunikací

Poznejte kaple v okolí Kašperských Hor

Během omezení provozu MĚKIS v Kašperských Horách jsme nelenili a pro obyvatele a také pro turisty jsme obnovili a informacemi doplnili informační webový portál www.pamatkykasphory.cz.

Webový portál www.pamatkykasphory.cz byl vytvořen v roce 2011 s cílem seznámit zájemce s bližší historií města Kašperských Hor, a to především s historií jednotlivých významných staveb, které se do dnešní doby dochovaly. Stránky vás zavedou i do jednotlivých fotogalerií památek. Současně zde naleznete popis jednotlivých vycházkových okruhů do okolí.

Nově zde byly doplněny informace z materiálu Historický průzkum kaplí v okolí Kašperských Hor od historika Vladimíra Horpeniaka. Tento materiál byl zpracován z podnětu Městského úřadu v Kašperských Horách na přelomu let 2002 a 2003. Mapuje kaple a kapličky v Kašperských Horách a jejich nejbližším okolí.

Během nadcházejících jarních dnů zkuste zavítat na tyto webové stránky. Třeba vás inspiroují k zajímavému výletu pěšky nebo na kole. Vždyť procházku přírodou dnes doporučují odborníci, jako nejlepší prevenci nejen proti špatné náladě. V současné době také probíhá hodnocení žádostí o dotace Plzeňského kraje. Doufáme, že bude kladně vyhodnocena naše žádost o příspěvek na vydání nového informačního materiálu, který vás zavede ke zmíněným místům.

*Radek Nakládal
kulturní referent*

Máte rádi filmy Tomáše Holého?

Vestibul v kině je nově vyzdoben zajímavými fotografiemi, které připomínají filmy režiséra Václava Gajera a Tomáše Holého. Kino v Kašperských Horách během omezení pořádání kulturních akcí z důvodu karantény v jarních měsících sice osiřelo, ale v červnu se bude doufejme opět těšit na vaši návštěvu. V létě se zde bude připravovat výstava, která bude pro obyvatele Kašperských Hor milým překvapením. Stěny vestibulu kina byly již teď ozdobeny fotografickými panely na kterých můžete vidět fotografie současné a původní z míst natáčení trilogie filmů režiséra Václava Gajera o příhodách hajného Straky a jeho vnuka Vény, hrdinů filmů Pod Jezevčí skálou, Na pytlácké stezce a Za trnkovým keřem.

Režisér Gajer, který se narodil v roce 1923 v Šumavských Hošticích první film z této trilogie, Pod jezevčí skálou, natočil v roce 1978. Film si hlavně díky postavě Vény bravurně ztvárnil Tomášem Holým, získal velké i malé diváky. A tak se natočily další dva příběhy. Zajímavou postavou je zde také slovenský herec Gustáv Valach, který ztvárnil roli hajného Straky. Roli Vaška v oblíbeném filmu Pod Jezevčí skálou psali tvůrci přímo na tělo Tomáši Holému. Režisér Václav Gajer přitom dlouho nevěděl, kdo ztvární Vaškova dědečka, hajného

Straku. Líbil se mu slovenský herec Gustáv Valach, ale komunistické vedení se na tuto volbu tvářilo dost kysele.

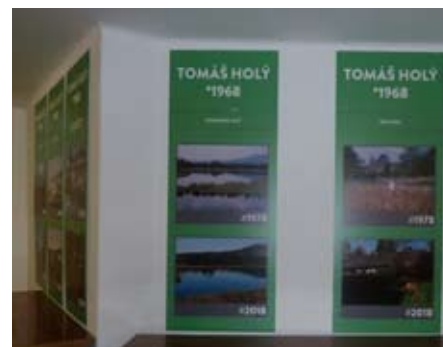
Gustáv Valach byl totiž hluboce věřícím katolíkem a se svou vírou se netajil ani v dobách nejtvrdší totality. Herecká činnost mu byla na konci 50. let zakázána, a tak musel nastoupit do tiskárny, kde pracoval za minimální plat. Aby byl schopen uživit rodinu, udělal si kurz na bagristu a po večerech navštěvoval stavební průmyslovku. V roce 1962 se poměry uvolnily a Valach se mohl vrátit do Národního divadla, morální zásady ho však přiměly odmítnout nabízené role papeže i esesáka, a tak pro něho nebylo jednoduché se prosadit. S nástupem normalizace se Valach opět dostal na černou listinu. K filmu se vrátil v roce 1978 díky režisérovi Gajerovi, který si ho pro roli hajného Straky u komunistů doslova vydupal. Se svým filmovým vnukem Tomášem Holým se Valach sblížil nejen na plátně, ale také v osobním životě. Dokonce mu po večerech pomáhal s domácími úkoly.

V době natáčení nemohl tušit, že Tomáš přejíže o 12 let. Zpráva o tragické nehodě mladého herce mu v roce 1990 zkazila radost z pádu komunismu, dlužno ale dodat, že to byla jen jedna z těžkých ran, se kte-

rými se v životě vyrovnával.

Fotografické panely vznikly v roce 2018 pro potřeby filmového festivalu Filmové Kašperské Hory. Jejich smyslem bylo připomenout 50. výročí úmrtí Tomáše Holého. Filmové fotografie z roku 1978 poskytl Národní filmový archiv a ty současné z roku 2018 vyfotila talentovaná mladá fotografka z Plzně, Eva Dang. Od června si budete mít možnost připomenout prostřednictvím fotografií ve vestibulu kina v Kašperských Horách místa z filmových šumavských dobrodružství Tomáše Holého. Jak vypadala tehdy a jak vypadají dnes.

*Radek Nakládal
kulturní referent*

Výzdoba vestibulu (Foto: Radek Nakládal)

O domácím vzdělávání

Také takhle vypadá domácí vzdělávání (Foto: Olga Svobodová)

Domácí vzdělávání provozujeme již třetím rokem. Naše Elenka je domškolák, učím ji tedy doma. V této době mají najednou všichni rodičové své děti doma a snaží se o totéž. Rozhodla jsem se popsat vám náš přístup a možnosti, třeba pro inspiraci. Na domácím vzdělávání oceňuji hlavně to, že si můžeme dělat si všechno v klidu a po svém. Můžeme si vybrat si z množství možností, najít to, co nám nejvíce vyhovuje, a společně s dětmi se vrhnout do po-

znávání a učení. Nám nikdo nic nediktuje. Nikdo nás během učení nekontroluje. Orientujeme se podle ŠVP (školní vzdělávací program) školy, kde jsme zapsaní. Takže je jasné, co se má dítě naučit během dané třídy, a nikdo neřeší, jak rychle nám to půjde. Já Elenku nehodnotím ani neznámkuji, snažím se ji nijak okatě nezkoušet.

Každý den se rozhodneme, jakému předmětu se máme

náladu zrovna věnovat, kdyby náhodou něco už delší dobu nebylo na pořadu, navrhnu se k tomu vrátit. Pořád máme na paměti, že na konci pololetí nebo školního roku půjdeme na přezkoušení, a musíme tam naši práci a posun v tématech prokázat. Což pro mne bývá vždycky trochu stres. Cítím samozřejmě zodpovědnost, ale snažím se ji přenést i během roku na dcerku, protože o její vzdělávání a budoucnost jde především.

Učíme se z pár pracovních sešitů, na internetu je spousta krásných stránek, kde si mohou děti procvičovat češtinu, matematiku nebo se dozvídat cokoliv dalšího. Pouštíme si dokumenty o zvířatech, o vesmíru, pohádky v angličtině, hrajeme společenské hry. A hlavně si povídáme. Povídáme si o všem - o životě, vztazích, o pocitech, emocích. Aby měly děti přehled, chápaly souvislosti. Aby k sobě byly ohleduplné, uměly spolupracovat... Učíme se tím, co nám život přinese. Vařením, pečením, psaním dopisů, malováním, výrobou čehokoli, co děti napadne. A co je neméně důležité, děti se učí i hrou - mezi sebou.

Je mi jasné, že domácí vzdělávání není pro všechny. Ale možná to může být inspirace, obzvláště v dnešní době, kdy s dětmi trávíme většinu dne. Nám jde hlavně o to být spolu a užít si to. Podporovat děti v tom, co je baví a přirozeně jim to jde. To ostatní přichází s tím. Někomu rychleji, někomu pomaleji, a je to tak v pořádku. Nejsme všichni stejní.

Na závěr několik zdrojů pro pohodové online učení:

- » www.grammar.in/cs/
- » www.vcelka.cz
- » www.matmat.cz
- » www.khanovaskola.cz
- » www.zlatka.in/cs/
- » www.matemag.cz

Přeji všem krásné a hlavně pohodové jaro!

Olga Svobodová
Kašperské Hory

„Klub v pyžamu“ aneb (nejen) škola doma

V době, kdy nemohou naše děti kvůli koronavirovému stavu do školy, řešíme téměř všichni doma, jak zvládnout dohromady zaměstnání s novou (snad dočasnou .-) rolí domácího učitele, kuchaře, trenéra, baviče... a přitom se nezbláznit, nepropadnout alkoholu, nebo to všechno nevzdat .-) Dětem chybí školní kamarádi, kontakt. Protože nás, zdá se, čeká ještě minimálně další měsíc, dali jsme se s několika rodiči dohromady, abychom se radili, jak zvládnout úkoly, co dětem a nám pomáhá, abychom se vzájemně podporovali, sdělovali si nápady nebo se ptali, aby se mohly děti alespoň na dálku ve dvou nebo i skupince slyšet nebo i vidět. Abychom tak ulevili sobě, dětem i učitelům, pro které je toto období také náročné a svým způsobem velkou výzvou. Nabízíme, pojďme na to společně. Možná to bude fungovat jen v době koronaviru, a možná i později. **Klub v pyžamu** - funguje ráno i večer. Nabízíme vzájemné doúčování, nápady, pomoc a podporu. Vše samozřejmě za dobrý pocit, že to zvládneme. O některé nápady se dělíme na FB stránkách Sousedé z Kašperských Hor. Ne všichni ale máme přístup na sociální sítě nebo čas a chuť tam být. Proto uvádíme

i kontakt na sebe:
e-mail a telefon:
Martina Vrbová,
m.vrbova-kaspory@seznam.cz
tel. 604 235 442;
Olga Svobodová,
olimen@seznam.cz ,
tel. 775 353 682.
Právě teď bychom vás chtěli společně s MĚKIS a výtvarným oborem ZUŠ nalákat k účasti na připravované **výstavě ŽIVÁ VODA aneb JAK JSME PROŽIVALI KARANTÉNU**, která pak bude celé léto ke zhlédnutí ve vestibulu kina. **Vaše domácí dvourozměrná, prostorová i elektronická „umělecká díla“** zasílejte k nahlédnutí e-mailem na adresu hana.stonovapranclova@seznam.cz nebo kultura@kaspohory.cz, nebo je prosím přineste po 25. květnu do ZUŠ paní učitelce Haně Stonové Pranclové. Věková hranice tvůrců je neomezena stej-

ně jako forma děl - může se jednat o různé výtvarné počiny, kresby, malby, fotografie, právě vzniklé hudební ukázky nebo třeba krátké video. Prostě vše, co vás napadne. Jestli máte chuť, zavolejte nebo napište. Děkujeme. Jsme v tom společně.

Martina Vrbová
maminka dvou kluků

KAŠPERSKÉ HORY

 Sportovní středisko Kašperské Hory

POSILOVNA

OD 27. DUBNA 2020 OPĚT OTEVŘENO

Provozní doba – pondělí, středa, pátek
Od 16:00 – 20:00 hodin

ZÁZEMÍ BUDE UZAVŘENO, PŘEZOUVEJTE SE DOLE POD SCHODY

Cvičení bez roušek

Povinností je svůj vlastní ručník a dodržování hygienických podmínek

web: sport_kashory.cz tel: 775 151 516 adresa: Vimperská 230, 341 92 Kašperské Hory

KAŠPERSKÉ HORY

 KAŠPERSKÉ HORY

Městské kulturní a informační středisko Kašperské Hory Vás zve na

VÝSTAVU

výtvarníka Františka Hájka a fotografa Pavla Lišky
Na vorech od Annína do Dlouhé Vsi

GALERIE NA RADNICI KAŠPERSKÉ HORY

 Městské kulturní a informační středisko | Náměstí 1, 341 92 Kašperské Hory
+420 376 503 412 | kultura@kashory.cz | www.kashory.cz

Je vám smutno? Chybí vám přátelé? Máte hlavu plnou nápadů?
Přidejte se k nám a zkuste vytvořit příspěvek k chystané výstavě:

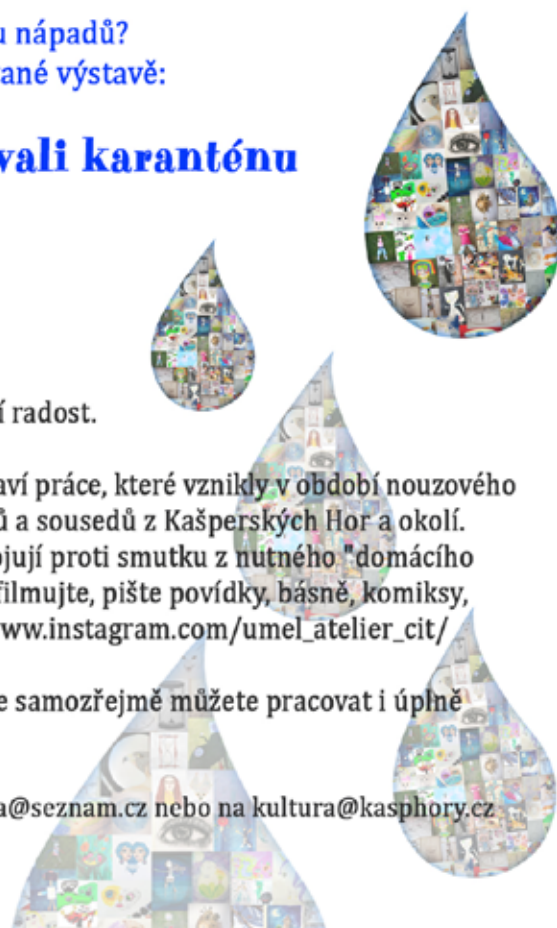
ŽIVÁ VODA aneb Jak jsme prožívali karanténu

Děti z kašperskohorské ZUŠ ví, že:
to, že musíme nosit roušky,
to, že se nesmíme navštěvovat,
to, že nemůžeme chodit do školy, ani do té umělecké,
ještě neznamená, že se vzdáme radosti ze života a umění.
Umění mění, myšlenky, náladu, lidi a sdílená radost je větší radost.

Výstava Živá voda aneb Jak jsme prožívali karanténu představí práce, které vznikly v období nouzového stavu v ČR. Budou to práce dětí ze ZUŠ, ale také dětí, rodičů a sousedů z Kašperských Hor a okolí. Mohou to být i vaše práce, stačí se přidat k těm, kteří už bojují proti smutku z nutného "domácího vězení" tvořivě. Malujte, kreslete, stavte, modelujte, fotte, filmujte, pište povídky, básně, komiksy, písňové texty... Už vzniklé práce jsou k vidění na https://www.instagram.com/umel_atelier_cit/

Můžete pracovat na stejných námětech jako děti ze ZUŠ, ale samozřejmě můžete pracovat i úplně podle své vlastní fantazie.

Práce posílejte k nahlédnutí na adresu: hana.stonovapranclova@seznam.cz nebo na kultura@kashory.cz a nebo je fyzicky doneste po 25. 5. do ZUŠ do ateliéru ZUŠ.

Vřvat Arcimboldo - Robot Robin - Maty K.

Mlsná kočička - Kristýnka V.

Co prozradí oči - Kamarádi - Anička K.

Mraky, nebe a... - Dnešní život v oblacích - Sofinka H.

Mraky, nebe a ... - Stmívání - Kuba V.

Znamení - Blíženci kozlova, datel a had - Matýšek S.

Znamení - Sova a habr - Týnka H.

Co prozradí oči - Lišakodrak - Sabinka J.

Ráďa S. - drak

Co prozradí oči - Vlk Maty K.

Znamení - Lev a symbol Fany S.

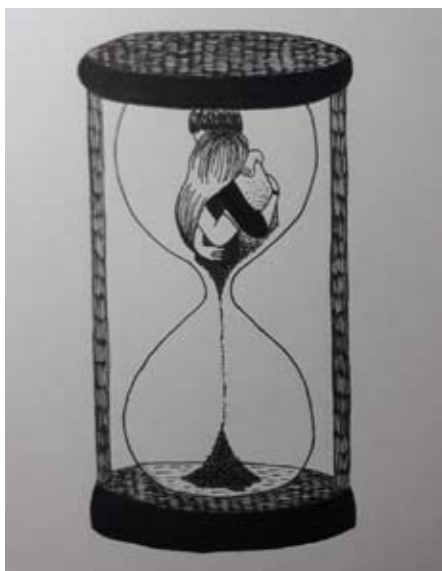
Znamení - Sokol - Natálie H.

Čas - Magdalénka J.

Vívat Arcimboldo - Panáček - Pěta V.

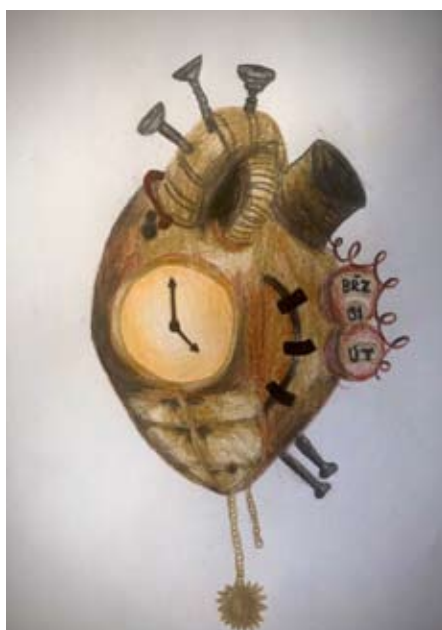
Čas - Simča V.

Ještěrka z čokolády - Štěpán F.

Vívat Arcimboldo Světlinka - Štěpánka K.

Čas ... v srdci

Vívat Arcimboldo - Vejce a já - Jony, Maty a rodiče V.